

Niende Møde.

Fredagen den 27de Oktober 1893, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa d' Hrs. s Pladser ombdelt Forslag til Lov om Nedsættelse af Indførselstolden paa Korkpropper, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling her i Tinget, og Udvalgets Betænkning over den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over af Statsregnskabet for Finansaaret 1891—92.

Juslitsministeren har ved Skrivelse af Gaars Dato underrettet mig om, at han ønsker her i Landstinget at fremsætte Forslag til Strandingsslov og Forslag til Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne. Den ærede Minister er beredt til at forelægge Forslagene i Dag, og det ville vi om et Øjeblik bede ham om at gøre.

Seg skal i Øjeblikket forbigaa det første Nr. paa Dagsordenen og gaa over til det andet, som er:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Bonusdbetaling af Skolefondene til Skolelærere og Skolelærerenker.

Man har paa sædvanlig Maade forenet sig om følgende 7 Medlemmer, og hvis man ikke gør Indsigelse derimod, anser jeg det som Udtrykket for Tingets Vilje, at Udvalget sammensættes saaledes: Ahlesfeldt-Laurvig, Caspersen, Matzen, P. R. Pedersen, Rump, Sthyr og Sørensen. (Ophold). Seg anser altsaa disse Medlemmer som valgte.

Seg vil dernæst bede den ærede Juslitsminister om at forelægge de to anmeldte Forslag.

Juslitsministeren (Melleman): Det første af de Forslag, jeg skal forelægge, er Forslag til Strandingsslov. Allerede den Omstændighed, at vi i 1891 fik en ny Sølov, gør en Revision af den bestaaende

Strandingsslov nødvendig, idet Søloven paa flere Punkter griber ind i de bestaaende Regler i saa Henseende. Navnlige griber den ind i Spørgsmaalet om, hvorledes Bjærgelønnen skal bestemmes, dens Størrelse og Fordeling mellem Bjærgerne, saa vel som ogsaa i hele Spørgsmaalet om, hvorledes en Bjærgningskontrakt skal afsluttes, og hvilke Indsigelser der skal kunne gøres mod den bag efter paa Grund af formentlig overdrevne Fordringer fra Bjærgernes Side, som have benyttet sig af den Fare, hvori Skipperen befinder sig, til at afkvinge ham Vilkaar, som maa anses for ubillige. Paa disse Punkter har allerede Søloven ikke uvæsentlig forandret de hidtil gældende Regler, der jo, foruden i Kristian den 5tes Danske Lov, fornemmelig findes i den nu gældende Forordning om Strandingsvæsenet af 28de December 1836. I Sverige, hvor jo en Sølov, i alt væsentligt ligelydende med vor, er traadt i Kraft, har man ogsaa givet en ny Strandingsslov, nemlig under 12te November 1891. I Norge er, som bekendt, Søloven ikke bleven vedtaget endnu, men der foreligger der sammen med Udskiftet til Søloven et Udskift til en ny Strandingsslov, saaledes at den nøje Forbindelse mellem disse to Forhold ogsaa er anerkendt der. Men ganske affet fra Søloven er det vist ogsaa i sig selv henfigtsmæssigt, at den nuværende Strandingsslovgivning underlæstes en Revision. Der er jo siden 1836 foregaaet en overordentlig stor Forandring i alle de faktiske Forudsætninger, hvorfra man den Gang gik ud, navnlig paa Grund af den Rolle, som Damp og Dampskibe ere komne til at spille siden den Tid, og som i 1836 her til Lands vare saa godt som ubekendte eller i det mindste meget lidt benyttede, og navnlig er der siden Strandingsslovforordningen af 1836 opstaaet de store og med alle Slags fortrinlige Hjælpemidler udrustede Bjærgningsentrepriser, som nu i meget stort Omfang fra Søen af besørge den Bjærgning, som tidligere blev besørget fra Kysten. Endelig er der ogsaa en anden Omstændighed endnu, som nødvendiggør en Reform i denne Lovgivning, og det er den Abnormitet, at der paa Bornholm gælder en anden Ret i saa Henseende end i det øvrige Danmark, idet Strandingsvæsenet paa Bornholm er ordnet ved et Reskript af 21de Maj 1785, som ikke er blevet hævet ved Forordningen af 1836, der jo ellers gælder i det øvrige Land. Ogsaa Dusket om at tilvejebringe en ensartet Ret i saa Henseende paa Bornholm og i det øvrige Danmark taler altsaa for at tage dette Spørgsmaal